

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

ΕΤΟΣ Θ' - ΤΕΥΧΟΣ 37 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2005

Άπό τήν χειροτονία σέ Πρεσβύτερο τοῦ π. Ἰωάννου Κούκου.

Άπό τήν ἐπίσκεψη τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης στό Δ΄ Σῶμα Στρατοῦ.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΑ 2005

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Μέ τήν εὐκαιρία τοῦ νέου ἔτους 2005, ἃς κάνουμε μερικές σκέψεις γιά τόν χρόνο καί τήν ἀξιοποίησή του, ἀκολουθοῦντες τή διδασκαλία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ χρόνος διαδραματίζει σπουδαῖο ρόλο στή ζωή καί τή σωτηρία μας. Ἐπειδή μάλιστα εἶναι βραχύς γι' αὐτό καί εἶναι πολύτιμος.

Ἐάν τοποθετήσουμε τό χρόνο τῆς ζωῆς μας μέσα στους αἰῶνες τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου καί πολύ περισσότερο μέσα στήν αἰωνιότητα τοῦ Θεοῦ, κατανοοῦμε ἐκεῖνο πού λέγει ὁ ψαλμωδός: “ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει”. Ἐπειδή, λοιπόν, εἶναι μικρός ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας, γι' αὐτό ἔχει μεγάλη ἀξία. Ὁ Θεός εἶναι δημιουργός τῶν κτισμάτων γι' αὐτό καί εἶναι ἐπέκεινα τοῦ χρόνου.

Σέ κάποια στιγμή τῆς ἱστορίας ὁ

Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἄναρχος καί ἀτελεύτητος “διασπᾶ τόν χρόνο καί τόν καινοποιεῖ. Ὁ Ὑπέρχρονος ντύνεται τόν χρόνο, ὁ χρόνος φιλοξενεῖ τόν Ἄχρονο. Ἡ Κυρία Θεοτόκος γίνεται ἡ χώρα τοῦ ἀχωρήτου”. Μέ τήν ἐνανθρώπησή Του ὁ Χριστός μπαίνει μέσα στό χρόνο καί μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία νά ἀξιοποιήσουμε τόν δικό μας χρόνο καί νά σωθοῦμε.

Ὁ Χριστός στήν Ἀποκάλυψη τονίζει ἐμφαντικά “Ἐγώ εἰμί τό Α καί τό Ω, ὁ ὢν, ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος, ὁ πρῶτος καί ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχή καί τό τέλος”. Μέσα στή Θεία Λειτουργία, στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἵπάρχουν καί οἱ τρεῖς διαστάσεις τοῦ χρόνου, παρελθόν, παρόν καί μέλλον, γι' αὐτό καί ἡ κατάληξη ὅλων τῶν λειτουργικῶν εὐχῶν εἶναι: “νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων”.

Τήν χαρά τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, ἐπισκιαίνει ἡ δοκιμασία τῶν χωρῶν

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2005
ΤΕΥΧΟΣ ΛΖ΄

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ,
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ
Κ.Κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

ΤΗΛ.: 2541022505 - 2541028305
FAX: 2541025581

Συντακτική Έπιτροπή

Πρωτοπρ. Γεώργιος Άναγνωστόπουλος
Άρχιμ. Σωφρόνιος Γκουτζίνης
Άρχιμ. Παντελεήμων Μουτάφης

Φιλολογική Επιμέλεια

Άρχιμ. Ίωακείμ Μούκανος

Σχέδια

Γιάννης Μενεσίδης

Στά κείμενα διατηρείται
ή όρθογραφία των συγγραφέων

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ - ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Διεύθυνση

Περιοδικό "ΔΙΑΚΟΝΙΑ"
Ίερά Μητρόπολις Ξάνθης & Περιθεωρίου
Τ.Θ. 270, Τ.Κ. 671 00 ΞΑΝΘΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΤΕΛΕΙΑ + ΠΑΥΛΑ"
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΟΔΟΣ ΜΠΡΩΚΟΥΜΗ 31 ΞΑΝΘΗ
ΤΗΛ.: 2541024536, FAX: 2541075110
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ: 1ο χλμ. ΞΑΝΘΗΣ-ΚΑΒΑΛΑΣ
ΤΗΛ.: 2541071178

ΑΡ. ΚΩΔΙΚΟΥ 2321

της Ν.Α. Άσίας και της Άφρικής με τίς χιλιάδες νεκρούς κάθε ηλικίας και τά εκατομμύρια τών άστέγων από τά παλιροϊκά κύματα.

Δικό μας χρέος είναι νά προσευχόμεστε για τούς ζωντανούς και κεκοιμημένους και νά συμπαρασταθοϋμε στον ανθρωπινό πόνο, προσφέροντας από τό περίσσειμα και τό υστέρημά μας.

Ή Τοπική Έκκλησία σέ συνεργασία με τούς φορείς του Νομού και της Πόλεως, αναλαμβάνει τήν άποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας, ό δέ δίσκος της Προτοχρονιας θά διατεθεί για τό σκοπό αυτό.

Ή Ίερά Μητρόπολις μās καλεί νά στρατευθοϋμε στον άγώνα της αγάπης και όσοι αναζητοϋμε αυτές τίς ήμέρες τήν χαρά στα πολνεξοδα γλέντια και τό κέρδος στα τυχερά παιχνίδια, ας παίξουμε στο μεγάλο παιχνίδι της αγάπης για τον συνάνθρωπο. Ή αγάπη δεν έχει σύνορα, δεν διακρίνει τούς ανθρώπους από τό χρώμα, τήν πίστη, τήν παράδοση, τον πολιτισμό και ό ίδιος ό Κύριός μας δίνει τό παράδειγμα αυτό όταν περιθάλλει τον άλλογενή Σαμαρείτη.

Άδελφοί, σήμερα ανατέλλει ένα νέο έτος, με νέες προσδοκίες και οί προσευχές όλων μας προς τον Θεό είναι νά στέλνει τίς ευλογίες Του, τήν ειρήνη, τήν αγάπη, τή δικαιοσύνη, τήν ενότητα, τήν προκοπή τήν πνευματική και ανθρωπινή σ' όλόκληρο τον κόσμο. Νά μās χαρίζει τό γενναίο φρόνημα νά αντιμετωπίζουμε τίς δυσκολίες, νά υπερβαίνουμε τά εμπόδια και νά πορευόμεστε τό δρόμο της ζωής καθοδηγούμενοι από τό άνέσπερο φως της αγαθότητος Του.

Καλή και ευλογημένη Χρονια.

Ό Μητροπολίτης
† Ο ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

“ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ ΤΟΝ ΘΕΟΝ”

(Ψαλμ. 67,27)

Ἀρχιμανδρόντου Ἰωακείμ Μούκανου
Ἱεροκήρυκος

Κάθε Κυριακή καί ἑορτή σημαίνουν χαρμόσυνα οἱ καμπάνες τῶν ἱερῶν ναῶν μας προσκαλώντας τοὺς πιστοὺς στή λατρευτική-εὐχαριστιακή σύναξη, στό Μυστικό Δεῖπνο, γιά νά γευθοῦν τή λύτρωση πού ἀπορρέει ἀπό τή θυσία τοῦ Χριστοῦ. Ἄραγε τί ἐπίδραση ἔχουν στή μεγάλη πλειονότητα τῶν χριστιανῶν οἱ κωδωνοκρουσίες; Ἡ ἐμπειρία εἶναι ἀπογοητευτική. Ἀντί νά σπεύδουμε σάν τὰ διψασμένα ἐλάφια “ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων” γιά νά κορέσουμε τήν πνευματική μας δίψα στό Ποτήριο τῆς ζωῆς, ἀντί μέ ἐνθουσιασμό καί προθυμία νά “ὀδεύσουμε εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου” γιά νά συναντήσουμε τόν Κύριο καί Θεό μας, ἐμεῖς ἀπορρίπτουμε ἀνευδοίαστα τή θεϊκή πρόσκληση προφασιζόμενοι χιλιάδες αἰτιώσεις γιά νά δικαιολογήσουμε τή ραστώνη μας. Ἀποποιοῦμαστε τήν ὑψιστή τιμή νά ἐνταχθοῦμε στήν κοινωνία τῆς Ἁγίας Τριάδος καί θεωροῦμε τόν ἐκκλησιασμό ... χαμένο χρόνο! Μέ πεισματικό ἐγωϊσμό ἀρνούμαστε ὅτι ὁ χρόνος πού διαθέτουμε στό Θεό γίνεται αἰωνιότητα, παράδεισος, ἐνῶ ὁ ἀντίστοιχος πού κατασπαταλοῦμε μέ ἀφροσύνη σέ ἐργασίες, ἐκδρομές, “ψυχαγωγίες”, ἀνάπαυση, ὄχι σπάνια γίνεται πρόξενος φθορᾶς καί ἀπωλείας.

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας συνηγοροῦν ὅτι κανείς δέν δικαιολογεῖται νά ἀπουσιάζει ἀπό τήν ἱερή σύναξη. Ὁ Θεοφόρος Ἅγιος Ἰγνατίος τονίζει ὅτι ἡ ὁμόνοια τῆς πίστεως καί τό κοινό

φρόνημα τῶν ἐκκλησιαζομένων καθαιρεῖ τή δύναμη τοῦ σατανᾶ καθώς οἱ πιστοί “ἐν ἐνί σώματι καί μιᾷ καρδίᾳ” ὕμνουν, δοξολογοῦν καί ἐνώνονται διά τῆς προσευχῆς μέ τήν Ἁγία Τριάδα (Ἐφ.17,1).

Κάποιοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἀρκεῖ ἡ ἀτομική προσευχή. Ἀπαντᾷ ὁ Ἱερός Χρυσόστομος: “Ὅταν προσευχόμεστε ὁ καθένας χωριστά εἴμαστε ἀνίσχυροι, ὅταν ὅμως συγκεντρωθοῦμε ὅλοι μαζί, τότε γινόμαστε πιό δυνατοί. Τόσο μεγάλη εἶναι ἡ δύναμη πού ἔχει ἡ ἰκεσία τοῦ πλήθους. Γι’ αὐτό συγκεντρωνόμαστε στό ναό, γιά νά ἐλκύσουμε σέ μεγαλύτερο βαθμό τήν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ. Θέλεις νά μάθεις, πόση εἶναι ἡ δύναμη τῆς προσευχῆς πού γίνεται στήν Ἐκκλησία; Κάποτε ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἦταν ἀλυσσοδεμένος στή φυλακή. Ἐγινε θεορμὴ προσευχῆ γι’ αὐτόν ἀπό τοὺς πιστοὺς καί ἀμέσως ἐλευθερώθηκε. Λοιπόν τί θά μπορούσε νά εἶναι πιό δυνατό ἀπό τήν προσευχή πού ὠφέλησε τοὺς στυλοὺς καί τὰ προπύργια τῆς Ἐκκλησίας; (Μ. 56,181-182· Πράξ. 12,5-11).

Εἰσερχόμεστε στό Ναό, φιλοξενούμενοι ἀπό τόν Κύριο, γιά νά τόν λατρεύσουμε, νά ἀπολαύσουμε τήν δόξα τῆς μεταμορφώσεώς Του, νά γίνουμε “θείας φύσεως κοινωνοί” νά πολιτογραφηθοῦμε στόν οὐρανό, νά ἐπιτύχουμε τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν μας καί τοῦ ἁγιασμοῦ

μας. Οί πιστοί συναγμένοι ὁμοθυμαδόν συγκροτοῦμε τὴν Ἐκκλησία (Ἐκκλησία ἐκ τοῦ ῥήματος ἐκκαλέω πού σημαίνει προσκαλῶ, συναθροίζω).

Εἶναι ἐξόχως σημαντικό καὶ ἀξιωματικό μόνευτο ὅτι ὁ Κύριος παρέδωσε τὸ μυστήριό τῆς Θείας Εὐχαριστίας, στή σύναξη τῶν μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων πού προτυπώνει ὁλόκληρη τὴν Ἐκκλησία καὶ ὄχι “ἐν κρυφῇ καὶ παρὰ ἄλλους”. Ἔτσι ὑποδεικνύει τὴν ἀπό κοινῆς προσφορά τῆς Θείας Εὐχαριστίας πού ἀποτελεῖ τὸν πυρῆνα κάθε λατρευτικῆς σύναξης.

Στὴν κοινή λατρεία σείονται οἱ ψυχές, καθαιροῦνται τὰ εἰδῶλα καὶ χαιρόμαστε τὴν πλησμονή τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἡ μυστικὴ καὶ ἀόρατη παρουσία τοῦ Χριστοῦ στή Θεία Λειτουργία (Ματθ. 18, 20) ἀγιάζει τίς προσευχές μας καὶ πιστοποιεῖ ὅτι θά λάβουμε ἀπάντηση στίς ἰκεσίες μας (Ἰωαν. 14, 14). Ἡ Θεία

Λειτουργία γίνεται ἡ γέφυρα πού ἐνώνει τὴ γῆ μέ τὸν οὐρανό. “Ἐκεῖ διαφυλάσσεται ἡ χαρὰ τῶν εὐτυχισμένων, βρῖσκεται ἡ εὐθυμία τῶν πικραμένων, ἡ εὐχαρίστηση τῶν λυπημένων, ἡ παρηγοριά τῶν δυστυχισμένων, ἡ ἀνάπαυση τῶν κουρασμένων” (Μ. 56, 97-99).

Κατατοπιστικά εἶναι τὰ λόγια τοῦ Νικολάου Γκόγκολ ἀπὸ τὸ ἔργο του

“Σκέψεις ἐπὶ τῆς Θείας Λειτουργίας”. “Ἡ ἐπίδραση τῆς Θείας Λειτουργίας πάνω στήν ψυχὴ εἶναι μεγάλη ... Ὅταν κανεὶς βγαίνει ἀπὸ τὸ Ναό, βλέπει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὡς ἀδελφούς ... Ἀναχωρεῖ ταπεινός, περισσότερο πρᾶος στίς σχέσεις του μέ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, πιό εὐγενής καὶ πιό ἡρεμος στίς πράξεις του. Γι’ αὐτὸ τὸ λόγο ὅποιος θέλει νά προοδεύσει καὶ νά γίνῃ καλύτερος, πρέπει νά συμμετέχει ὅσο τὸ δυνατόν συχνότερα στή Θεία Λειτουργία. Καὶ ἂν ἡ

κοινωνία μας δέν εἶναι ἐντελῶς διεφθαρμένη, ἂν οἱ ἄνθρωποι δέν ἀποπνέουμε παντοῦ τὸ ἄσπονδο μῖσος, ὁ βαθύτερος λόγος εἶναι ἡ Θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία ὑπενθυμίζει στὸν ἄνθρωπο τὴν ἀγάπη στὸν ἀδελφό του”.

Καθὼς διανύουμε τὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν, τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή, καὶ ἡ Ἐκκλησία μᾶς προσφέρει τὸν λειτουργικό της πλοῦτο,

ὡς προσφέρουμε στό Θεό διὰ τῆς Θείας Λειτουργίας ὅλες μας τίς σκέψεις, τὰ ἔργα, τοὺς ἀγῶνες καὶ τίς ἀγωνίες μας, τοὺς φόβους καὶ τίς ἐλπίδες μας, ὅλο μας “τό εἶναι”, γιὰ νά τὸ μεταμορφώσει καὶ νά τὸ σώσει. Ἡ Θεία Λειτουργία μᾶς εἰσάγει στήν Χώρα τῶν Ζώντων, στήν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στό ἀνέσπερο Πάσχα τῶν ψυχῶν μας.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπηύθυνε πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὴν παρακάτω ἐγκύκλιο, με ἀφορμὴ τὰ γεγονότα πού συντάραξαν τὴν κοινὴ γνώμη καὶ ἔφεραν στὸ προσκῆνιο λάθη, παραλείψεις καὶ ἀδυναμίες τῶν κληρικῶν παντὸς βαθμοῦ.

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ἐπιστρέφας ἀπὸ τίς ἐργασίες τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁποία συνέρχεται καὶ πάλι τῇ Δευτέρᾳ 14 Φεβρουαρίου, ἐξ ἀφορμῆς τῶν μαρτυρομένων τίς τελευταῖες ἡμέρες καταστάσεων, πού ταλανίζουν τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοὺς μὲν πιστοὺς θλίβουν καὶ προβληματίζουν, τοὺς δὲ πολεμίους κάνουν νά ἐπιχαίρουν, θά ἤθελα με πόνο ψυχῆς νά ἀπευθυνθῶ στὴν ἀγάπη σας, ὑπογραμμίζοντας τὰ κάτωθι:

Ὅταν ὁμιλοῦμε γιὰ κρίση τῆς Ἐκκλησίας, ἐννοοῦμε ὅτι ἡ κρίση αὐτὴ εἶναι κρίση προσώπων. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἓνα θεανθρώπινο καθίδρυμα με κεφαλὴ τὸν Χριστό καὶ μέλη ὅλους ἡμᾶς, πού μπορεῖ νά εἴμαστε μέλη ἐνεργά ἢ ἀσθενικά. Κατὰ τὸ ἀνθρώπινο ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νά πάσχει, ἀλλὰ κατὰ τὸ θεῖο παραμένει ἀπαθής.

Αὐτὸ βέβαια δέν δικαιολογεῖ τὰ σφάλματα τῶν λειτουργῶν της, γιατί οἱ κληρικοί δέν μποροῦν νά ἔχουν ἰδιωτικὴ ζωὴ, ἀλλὰ μοιάζουν με “τὴν πόλιν τὴν ἐπάνω ὄρους κειμένην” κατὰ τὸ λόγον τοῦ Κυρίου.

Ὅταν κάνουμε λόγο γιὰ κάθαρση, ἡ ὁποία καὶ εἶναι ἀναγκαία, θά πρέπει νά ποῦμε ὅτι κάθαρση δέν εἶναι μόνον ἡ τιμωρία, ἡ ποινὴ, ἡ ἀποπομπὴ προσώπων, ὡς θεραπευτικὰ μέτρα, ἀλλὰ ἡ κάθαρση κατὰ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ἓνα γενικότερο χαρακτήρα πού ἀφορᾷ ὅλους μας, τὴν κάθαρση τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιάς.

Προβληματίστηκα αὐτὲς τίς ἡμέρες ζῶντας ὅλη αὐτὴ τὴν κρίση μέσα στὴν Ἱερά Σύνοδο καὶ διερωτήθηκα, γιατί ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει νά συμβαίνουν ὅλα αὐτά. Βρῆκα τὴν ἀπάντηση σ’ ἓνα χωρίο τῆς Ἀποκάλυψης, στὸ ὁποῖο οἱ δίκαιοι, βλέποντας τὴν κρίση τῶν ἀξιῶν καὶ τὴν ἁμαρτία τῶν ἀνθρώπων, λέγουν: Κύριε πού εἶσαι, ὑπνεῖς; Καὶ ὁ Χριστὸς ἀπαντᾷ: “Ἐγὼ ἔρχομαι νά διαχωρίσω τὴν γῆρ ἀπὸ τὸ σιτάρι”.

Αὐτὴ τὴν περίοδο κρίνονται θεσμοί, ὅπως ἡ Ἐκκλησία, καὶ κλονίζεται ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ στοὺς θεσμούς καὶ αὐτὸ εἶναι ἐπικίνδυνο γιατί γνωρίζομε ὅτι χωρὶς ἐρείσματα ὁ λαὸς μένει ἀνυπεράσπιστος καὶ εὐάλωτος.

Ἡ Διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας καὶ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος, εἶναι ἀποφασισμένη νά λάβει γενναῖες ἀποφάσεις καὶ αὐτὸ τὸ ἐδήλωσε, καὶ ζητᾷ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς με αἴσθημα εὐθύνης νά καταγγείλουν γεγονότα καὶ πρόσωπα.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί σᾶς καλῶ σέ προσευχὴ γιὰ τὴν κάθαρση καὶ εἰρήνευση τῆς Ἐκκλησίας καὶ σᾶς ὑπενθυμίζω τὸν λόγον τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος, παρομοιάζοντας τὴν Ἐκκλησία με σκάφος μέσα στὸ ταραγμένο πέλαγος τῆς ζωῆς, γράφει ὅτι κλυδωνίζεται ἀλλὰ δέν καταποντίζεται γιατί ἔχει κυβερνήτη τὸν ἴδιο τὸν Χριστό.

Μετ’ εὐχῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΤΟ ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ

Ἀρχιμανδρίτου Ἀθηναγόρου Καραμαντζάνη
Ἱεροκήρυκος

Σὰν νὰ μὴ μᾶς ἔφθανε τὸ σὸκ ποὺ νιώσαμε ὅλοι ἀπὸ τὴ φοβερὴ θεομηνία, ποὺ ἔπληξε τὶς χῶρες τῆς Ν.Α. Ἀσίας καὶ ἰδοὺ στὸν τόπο μας τώρα πιά, ξέσπασε ἡ πλημμυρίδα τῶν σκανδάλων καὶ τῆς σκανδαλογίας στοὺς εὐαίσθητους χώρους τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὄχι μόνον. Τὰ ἀφηγιάσαντα Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως μὲ τὶς συνεχεῖς “ἀποκαλύψεις” σκανδάλων, πραγματικῶν ἢ πλαστῶν, κατάφεραν νὰ μᾶς δημιουργήσουν μιὰ ἀποπνικτικὴ ἀτμόσφαιρα ὥστε καθένας μας νὰ αἰσθάνεται πολὺ ἄσχημα. Ἐὰς μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ διατυπώσω, ἐπὶ τοῦ πρωτοφανοῦς αὐτοῦ πολυπλεύρου κοινωνικοῦ φαινομένου, μερικὲς ταπεινὲς μου σκέψεις.

Ἐτυμολογικῶς ἡ λέξις σκάνδαλο σημαίνει παγίδα. Μεταφορικῶς, πρόσκομμα, ἐμπόδιο στὴν πορεία τοῦ ἄλλου. Στὴν ἠθικὴ σφαῖρα σημαίνει τὸν πειρασμὸ ποὺ βάζει σὲ δοκιμασίαν τὴν ἠθικὴ συνείδηση τῶν ἀνθρώπων, ἐμβάλλει σὲ πονηρὲς σκέψεις ἢ περιέργεια καὶ γενικώτερα προκαλεῖ ἠθικὴ βλάβη.

Τὸ σκάνδαλο καὶ ὁ σκανδαλισμὸς θεωρεῖται ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο πολὺ σοβαρὸ παράπτωμα, μὲ ἀπειλητικὲς συνέπειες καὶ προεκτάσεις στὴν πνευματικὴ, ἠθικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τῶν

ἀνθρώπων: “Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων” διεκήρυξε ὁ Χριστὸς (Ματθ. 18,7).

Παρ’ ὅλα ταῦτα, τὰ παντὸς εἶδους σκάνδαλα δὲν ἔλλειψαν ποτὲ ἀπὸ τὶς κοινωνίες τῶν ἀνθρώπων, ἀκόμη καὶ τὶς πιὸ προηγμένες, οὔτε ὑπάρχει προοπτικὴ νὰ λείψουν στὸ μέλλον στὴν παροῦσα φάση τοῦ ξεπεσμένου μας κόσμου.

Σὲ ἓνα σκάνδαλο ποὺ προκαλεῖ δημόσιο σκανδαλισμὸ τρεῖς εἶναι οἱ ἐμπλεκόμενοι παράγοντες, ποὺ τὸ δημιουργοῦν, τὸ ἀναπαράγουν καὶ τὸ συντηροῦν: ὁ σκανδαλοποιός, ἥτοι ὁ αἴτιος ἢ ὁ “ἥρωας” τοῦ σκανδάλου· ὁ ἀναπαράγων καὶ δημοσιοποιῶν αὐτὸ καὶ τέλος ὁ σκανδαλιζόμενος καὶ ἐπηρεαζόμενος ἀπὸ αὐτὸ κατὰ τὴ συνείδηση.

Ὁ Κύριος, θέλοντας νὰ ἐπισημάνει τὴν τεράστια εὐθύνη ποὺ ὑπέχει ἐκεῖνος ποὺ σκανδαλίζει τοὺς ἄλλους μὲ πράξεις ποὺ ἀντίκεινται στὸ θεῖο ἢ τὸν ἀνθρώπινο νόμο, μὲ αὐστηρότητα προειδοποιεῖ: “οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι’ οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται” (ἔνθα ἄνωτέρω). Σταθμίζοντας δὲ τὸ πελώριο ἠθικὸ βάρος ἐνὸς τέτοιου ἐγκλήματος, ἔστω καὶ ἂν ἀφορᾷ τὸν σκανδαλισμὸ ἐνὸς μικροῦ παιδιοῦ, ἀποφαίνεται: “Λυσιτελεῖ αὐτῷ (τὸν συμφέρει) εἰ λίθος μυλικὸς (μυλόπε-

τρα) περιέκειται περι τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων” (Λουκ. 17, 2).

Εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὸ ὅτι ὁ Μ. Βασίλειος κατατάσσει τὸν σκανδαλοποιὸ μεταξὺ τῶν φονέων καὶ ἀνθρωποκτόνων, ἐπειδὴ θανατώνει ψυχικὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ δὲ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης γράφει ὅτι, ἐνῶ τὸ σκάνδαλο καθ’ ἑαυτὸ δὲν ἔχει δια-

φορὰ τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, ὅμως, ἐὰν θεωρηθεῖ κατὰ τὰ ὑποκείμενα (δηλαδή κατὰ τὴ θέση, μόρφωση, ἀξίωμα, ἡλικία κ.λπ. ἐκείνου πού τὸ προκαλεῖ) διακρίνεται σὲ μικρότερο ἢ μεγαλύτερο. Καὶ συμφωνεῖ μὲ τὸν Ἅγιο Ἰσίδωρο τὸν Πηλουσιώτη, πού λέγει: “Τὸ σκάνδαλον οὐ τῇ φύσει, ἀλλὰ τῇ ἀξίᾳ τοῦ δρᾶσαντος μετροῦται”.

Καὶ πολὺ σωστά! Διότι, ἄλλο ἠθικὸ βάρος ἔχει τὸ σκάνδαλο ἐνὸς ἀπλοῦ

πολίτη καὶ ἄλλο ἐνὸς ἡγέτου, ἐφ’ ὅσον ἡ ζημιὰ πού προκαλεῖται ἀπὸ τὸν πρῶτο εἶναι μικρότερη, ἀπὸ τὴ ζημιὰ πού προκαλεῖ κάθε ὑψηλὰ ἱστάμενος ἄνθρωπος.

Μὲ κρατημένη τὴν ἀναπνοὴ παρακολουθοῦμε τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀποκαλύψεις γιὰ σφάλματα δικαστικῶν καὶ κληρικῶν καὶ ἀναμένουμε ὅλοι, τόσο ἡ ποινικὴ, ὅσο καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη, νὰ πράξουν τὸ καθήκον τους, πατάσσοντας καὶ τιμωρώντας τοὺς ἐπιόρκους, ἐφ’ ὅσον ἀποδειχθεῖ ἡ ἐνοχὴ τους.

Ὅμως ὑπάρχει

και ὁ δεύτερος παράγοντας τοῦ σκανδαλισμοῦ τῶν ψυχῶν. Εἶναι ὁ σκανδαλοθήρας. Εἶναι αὐτὸς ποὺ φέρνει στὴν ἐπιφάνεια τὰ σκάνδαλα καὶ τὰ δημοσιοποιεῖ -συχνὰ μάλιστα καὶ τὰ κατασκευάζει ἢ τὰ ὑπερεξογκώνει- προκαλώντας τὸ κοινὸ αἶσθημα καὶ σκανδαλίζοντας συνειδήσεις. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ἀρέσκονται, ἐξυπηρετώντας ἴσως καὶ ἀλλότρια συμφέροντα ἀλλὰ καὶ πληρωνόμενοι ἀδρά, νὰ ἀνασύρουν ἀπὸ τὸν πυθμένα τῆς κοινωνίας καὶ νὰ φέρνουν στὴν ἐπιφάνεια ὅλες τὶς ἀκαθαρσίες καὶ τὰ σκουπίδια τῆς. Εἶναι ἐκπωματιστές τῶν ὑπονόμων. Μοιάζουν σὰν τὶς μεγάλες ἐκεῖνες μῦγες ποὺ κάθονται σὲς ἀκαθαρσίες καὶ μετὰ τὶς μεταδίδουν παντοῦ! Τὸ ἔργο τους εἶναι κατ' ἐξοχὴν σκανδαλοποιό. Ἀντικοινωνικό. Κατάπτυστο. Καὶ πάντως πολὺ χειρότερο τῶν προκαλούντων τὰ σκάνδαλα, ἀφοῦ τὰ πολλαπλασιάζουν στὴ νιοστή δύναμη... Ἰσχυρίζονται ὅτι ἐπιθυμοῦν τὴν κάθαρση καὶ θεωροῦν τοὺς εαυτοὺς τοὺς ὡς ἄλλους “ἡρακλεῖς”, ποὺ ἔρχονται νὰ καθαρίσουν “τὴν κόπρον τοῦ Αὐγείου”. Ἀλλὰ ἀντὶ νὰ τὴν καθαρίσουν, τὴν διασκορποῦν σὲ ὅλο τὸν κόσμο καὶ τὸν βρωμίζουν, διασύροντας ἐνόχους καὶ ἀθώους. Τὸ θλιβερὸ πάντως εἶναι ὅτι σ' αὐτοὺς δυστυχῶς καὶ μόνον, ὡσὰν νὰ πρόκειται περὶ ὑπερτάτης ἐξουσίας, ἔχει ἀφαιρεθῆ ὁ ρόλος τῆς “καθάρσεως” τῆς κοινωνίας! Κριμα! Εἶναι καὶ αὐτὸ σημεῖο καταπτώσεως!

Ἀλλὰ εἶπαμε ὅτι ὑπάρχουν καὶ οἱ σκανδαλιζόμενοι. Ὅλοι αὐτοὶ δηλαδὴ ποὺ ἀκοῦν, βλέπουν, διαβάζουν γιὰ τὰ παραπατήματα τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ

ἄλλου καὶ σκανδαλίζονται θανάσιμα. Ἄλλοι ἀπὸ αὐτοὺς προβληματίζονται, ἄλλοι θλίβονται, ἄλλοι ἀγανακτοῦν καὶ φθάνουν στὸ ἀπονενομημένο συμπέρασμα ὅτι: “ὄλοι χάλασαν ἀκόμη καὶ ... ἢ Ἐκκλησία”! Αὐτὰ τὰ συζητοῦν στὰ καφενεῖα, στοὺς δρόμους, στὰ σπίτια, παντοῦ. Καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ γίνονται καὶ αὐτοὶ συνεργοὶ στὴν διάδοση τοῦ κακοῦ. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι αὐτοὶ εἶναι τὰ ἀθῶα θύματα αὐτοῦ τοῦ φοβεροῦ σεισμοῦ τῶν σκανδάλων καὶ τῆς σκανδαλογίας. Δὲν εἶναι ὁμως καὶ αὐτοὶ ἐντελῶς ἀθῶοι. Γιατί; Διότι σκανδαλίζονται ... Φανερώνουν ὅτι εἶναι ἀδύνατοι, ἀστήρικτοι καὶ ἀτελεῖς. Δείχνουν ὅτι δὲν ἀντέχουν στὴ φωτιὰ τῆς κρίσεως. Καὶ καίγονται σὰν ἄχυρο. Ἄν ἦσαν πέτρα ἢ χρυσὸς δὲν θὰ καιγόntonτουσαν, ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ κάθε μιὰ τέτοια κρίση θὰ ἔβγαιναν λαμπρότεροι. Ὁ Χριστὸς εἶπε ὅτι “ἀνάγκη ἐστὶ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα” (Ματθ. 18, 7). Καὶ ὁ Παῦλος προσθέτει: “ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται” (Α΄ Κορ. 11, 9).

Σὲ τέτοιες κρίσεις ὁ καθένας φανερῶνεται ποιὸς εἶναι καὶ τι πιστεύει. Ὁ σάφρων ἄνθρωπος καὶ μάλιστα ὁ χριστιανὸς προσπαθεῖ νὰ μὴ σκανδαλιζέται. Ὁ Χριστὸς εἶπε: “μακάριος ὃς οὐ μὴ σκανδαλισθῆ ...”! (Ματθ. 11, 6). Εἶναι μακάριος γιὰ τὴν γνωρίζει καλὰ ὅτι τελικὰ ἢ κρίσις εἶναι τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος οὔτε “δεκάζεται” (εἶναι ἀδέκαστος), οὔτε “κουκουλώνει” τὶς παρεκτροπές μας, ἀλλὰ θὰ κρίνει τὸν καθένα μας -καὶ προπαντὸς αὐτοὺς ποὺ εὐκολὰ κρίνουν τοὺς ἄλλους- κατὰ τὰ ἔργα μας (Ἀποκ. 20, 13).

ΣΧΟΛΙΟ ΣΤΗΝ “ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ”

Ἄρχιμ. Σωφρονίου Γκουτζίνη
Ἱεροκήρυκος

Η λεγόμενη “Ἐκκλησιαστική κρίση” δέν εἶναι κρίση προσώπων, ἀλλά κρίση τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ψυχολογικῶν καί ἀξιολογικῶν του μηχανισμῶν. Ὅλα ὅσα εἶδαν τό φῶς τῆς δημοσιότητας, συνιστοῦν μιά παραμόρφωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Σ’ αὐτήν συμμετέχουμε ὅλοι: κρίνοντες καί κρίνόμενοι, “θύτες” καί “θύματα”.

Ἡ ἀποτροπιαστική εἰκόνα τῆς κρίσεως συγκροτεῖται ἀπό ἕνα τρίπτυχο: φιληδονία, φιλοδοξία, φιλαργυρία. Αὐτά τὰ τρία πάθη ἀποτελοῦν, κατά τούς νηπιτικούς πατέρες, καί τὰ αἴτια κάθε ἁμαρτίας. Δέν μᾶς εἶναι, λοιπόν, ξένα, ἀλλά μᾶς ἀφοροῦν, ἀφοῦ εἶναι ριζωμένα στά ἔγκατα τοῦ ἁμαρτωλοῦ εἶναι μας καί μόνο μέ τήν ἐν Χριστῷ ζωή μποροῦν νά μεταμορφωθοῦν σέ ἀρετές.

Ἐκεῖνο πού πρέπει, ὅμως, νά μᾶς ξενίζει, ἢ καί νά μᾶς ἐξοργίζει, εἶναι τό γεγονός ὅτι ἡ διοικητική δομή τῆς Ἐκκλησίας καί οἱ μηχανισμοί της, διέπονται ἀπό μιά λογική “αὐτοματοποίησης”: ἡ Χάρις ἐνεργεῖ ἅμα τῇ χειροτονία, χωρίς κανένα προσωπικό ἀγώνα. Κι ἂν ἀκόμη δέν τό ὁμολογοῦμε, ἡ πρακτική πού συχνά ἀκολουθεῖται, αὐτό μαρτυρεῖ. “Προαγωγές” σέ ὅλα τὰ ἐπίπεδα, χωρίς προηγούμενη δοκιμασία τῶν προαχθέντων, μέ μόνο προσόν τήν “ὑπακοή” καί τίς δημόσιες σχέσεις, ἐξουσιαστική ἀντίληψη τῆς ἱερατικῆς διακονίας, ὅπου ὁ λαός ἀπό ποιμνιο γίνεται εὐκόλα χειραγωγημένη “ἀγέλη”, δίψα γιά πλουτισμό καί δύναμη, πού συνιστᾶ τήν μεγαλύτερη

διαστροφή τοῦ εὐαγγελίου, πιό μεγάλη καί ἀπό τίς σαρκικές πτώσεις, πού, δυστυχῶς, δέν λείπουν.

Ἐκεῖνο πού μᾶς θλίβει περισσότερο δέν εἶναι ὅμως τά ὑπαρκτά ἢ ὑποτιθέμενα σκάνδαλα, ἀλλά ἡ ἀντίδραση τῆς διοικητικῆς δομῆς τῆς Ἐκκλησίας σέ ὅλα αὐτά. Δυστυχῶς περιοριστήκαμε σέ μιά ἐπιφανειακή ἀντιμετώπιση τῆς καταστάσεως, χωρίς νά μιλήσουμε καθόλου γιά τά τοῦ οἴκου μας. Ἐνῶ συγκλονιζόμαστε, ἀντιδροῦμε σάν ἡ κρίση νά ἀφορᾶ ἄλλους. Γίναμε τιμητές τῶν πάντων, ἐνῶ θά ἔπρεπε πρωτίστως νά ξαναγίνουμε ποιμένες. Μέ λίγα λόγια ἀντιμετώπισαμε τήν κρίση κινούμενοι πάνω στή λογική τοῦ ἠθικισμοῦ, ἐνῶ θά ἔπρεπε νά τήν ἀντιμετωπίσουμε μέ ταπεινώση καί ἐκκλησιαστικό ἦθος, νά ἐπιδείξουμε μετάνοια καί διάθεση ἐπιστροφῆς, στήν ἀπό πολλοῦ χρόνου ἀπωλεσθεῖσα συνοδικότητα, πού εἶναι τό πραγματικό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπό τά μέχρι τώρα δείγματα γραφῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης, δέν προκύπτει, δυστυχῶς, κανενός εἶδους ἐκκλησιολογικός προβληματισμός. Αὐτό ἐλπίζουμε νά διαφυστεῖ στό μέλλον. Διαφορετικά ἡ κρίση θά συνεχίζεται, ἀκόμη καί ὅταν θά ἔχουν ἀπομακρυνθεῖ οἱ κάμερες. Γιατί δέν ὀφείλεται σέ συγκεκριμένα πρόσωπα. Τά πρόσωπα εἶναι παράγωγα ἁμοιῶν ἐκκλησιολογίας, ἀντιλήψεων καί νοοτροπιῶν τοῦ διοικητικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μηχανισμοῦ, τίς ὁποῖες στή συνέχεια ἀναπαράγουν.

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΡΧΑΓΓΕΛΙΚΩΤΙΣΣΗΣ ΞΑΝΘΗΣ

Ἄρχιμ. Παντελεήμονος Μουτάφη
Πρωτοσυγκέλλου

Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο τεῦχος

Κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Ἰωακείμ Σγουροῦ εἶχε ἐπικρατήσει ἡ συνήθεια πολλοὶ κάτοικοι τῆς Ξάνθης νὰ παραθερίζουν στοὺς ξενῶνες τῶν μονῶν, πληρώνοντας εὐτελὲς ἐνοίκιο. Μὲ τὸν καιρὸ ὁμως διαπιστώθηκαν ὀρισμένα ἔκτροπα καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἡ Δημογεροντία ἀποφάσισε νὰ ἀπαγορεύσει, μερίμνει τῶν ἐπιτρόπων, τὴν οἰνοποσία, τὴ μουσικὴ καὶ τοὺς χοροὺς στὸν περίβολο τῶν μονῶν. Ἡ μονὴ φέρεται νὰ συνεισφέρει στὴν συντήρηση τῆς ἀμάξης τοῦ μητροπολίτου τρεῖς τουρκικὲς λίρες, σύμφωνα μὲ πρᾶξη τῆς συνεδρίασης τῆς Δημογεροντίας Ξάνθης μὲ ἡμερομηνία 25 Ἀπριλίου 1905, ἡ ὁποία ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν προεδρεύοντα ἐπίσκοπο Χριστουπόλεως Ἰωακείμ τὸν Γεωργιάδη. Τὸ ἔτος 1913, οἱ Βούλγαροι, ποὺ εἶχαν καταλάβει τὴν περιοχὴ, ἀφαίρεσαν τὰ κειμήλια τῆς μονῆς καὶ τὰ μετέφεραν στὴ Σόφια.

Μετὰ τὴν λήξη τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου καὶ τὴν ἐπακολουθήσασα Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ, ἔφθασαν στὴν Ξάνθη κύματα ἐξασθλιωμένων προσφύγων ἀπὸ τὴν Μικρὰ Ἀσία καὶ τὴ Θράκη, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀνάγκη περιθάλψεως, κατοικίας καὶ ἐργασίας. Πολλὰ κτήματα τῆς μονῆς ἀπαλλοτριώθηκαν ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος καὶ παραχωρήθηκαν στοὺς πρόσφυγες.

Τὸ καθολικὸ τῆς μονῆς εἶναι ἓνα τετράπλευρο καὶ εὐρύχωρο οἰκοδομημα μὲ τροῦλλο ποὺ στηρίζεται σὲ ρηχὰ τόξα. Στὴν ἀνατολικὴ του πλευρὰ σχηματίζεται ἡμικυκλικὴ κόγχη ἐνῶ στὴ δυτικὴ του πλευρὰ ἔχει ἀνοικοδομηθεῖ σύγχρονος νάρθηκας.

Πληροφορίες γιὰ τὴν οἰκοδομικὴ ἱστορία τοῦ καθολικοῦ παρέχονται ἀπὸ τὴν χαμένη σήμερα κτητορικὴ ἐπιγραφή, ποὺ βρισκόταν στὸ ὑπερθυρο τῆς εἰσόδου τοῦ νάρθηκα ὁ ὁποῖος καὶ κατέπεσε. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι ἡ ἀκόλουθη:

+ Οὗτος ὁ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ναὸς ἀνεκαινίσθη ἐκ βάθρων ἐπὶ ἡμερῶν τῆς / ἡγουμενείας τοῦ ὁσιοτάτου Ἰακώβου μοναχοῦ ἐκ χωρίου Γενίκοι συνδρομῆς καὶ δα / πάνης τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἐν ἔτει 1841, ὁ δὲ καλλο / πισμὸς δι' ἐπιμελείας τοῦ κυρ Δούκα Χαρσιτζόγλου καὶ ἐπὶ τῆς ἰδίας ἡγουμενείας τοῦ / αὐτοῦ Ἰακώβου ἐν ἔτει 1874, Μαστροπαυλῆ Χατζῆ Γεωργίου ἐτελείωσε 28 οκτ. / 1874.

Πληροφορούμαστε ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή, ὅτι τὸ μοναστήρι ἀνοικοδομήθηκε χάρις στίς συντονισμένες προσπάθειες τοῦ Μητροπολίτη Ξάνθης Εὐγενίου, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἡγουμενείας τοῦ Ἰακώβου. Ὁ Δούκας Χαρσιτζόγλου εἶχε τὴν γενικὴ ἐπιμέλεια καὶ τὴν εὐθύνη τοῦ καλλωπισμοῦ τοῦ καθολικοῦ.

Τὸ βαρὺ πετρόκτιστο κωδωνοστά-

σιο εἶναι οἰκοδομημένο στὸ νοτιοδυ-
 τικὸ ἄκρο τῆς μονῆς. Πρόκειται γιὰ
 πυργοειδὲς οἰκοδόμημα, ποὺ ἐπιστέ-
 φεται ἀπὸ ἐλαφρὸ φανό, ποὺ κατα-
 σκευάστηκε τὸ ἔτος 1844, ὅπως φαί-
 νεται ἀπὸ ἐπιγραφή ποὺ εἶναι σκαλι-
 σμένη σὲ γρανιτόλιθο. Σὲ δεύτερο
 παρόμοιο γρανίτη διακρίνεται ἐπι-
 γραφή, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στοὺς
 χορηγούς τῆς κατασκευῆς.
ΙΑΚΩΒΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ καὶ λίγο
 πιὸ κάτω **ΜΟΝΑΧ(ΟΙ)** καὶ
ΔΩΡΕΑ ΜΗΤΡΟΠ(ΟΛΙΤΟΥ). Σύμ-
 φωνα μὲ τὸ κείμενο τῆς ἐπιγραφῆς,
 τὸ κωδωνοστάσιο ἀνοικοδομήθηκε
 ἐπὶ ἡγουμενείας τοῦ γνωστοῦ Ἰακώ-
 βου ἀπὸ τὴν Σταυρούπολη μὲ δαπά-
 νες τοῦ μητροπολίτου Εὐγενίου. Ἡ
 πυργοειδὴς κατασκευὴ τοῦ κωδωνο-
 στασίου ἀποτελεῖ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ
 ἦττον μιὰ ἰδιαιτερότητα. Θὰ μπο-
 ροῦσε νὰ ὑποστηρίξει κανεῖς ὅτι ὁ
 Μητροπολίτης Εὐγένιος καὶ οἱ
 Ἀρχαγγελιωῦτες μοναχοὶ γιὰ νὰ ἐπι-

τύχουν τὴν ἄδεια τῶν Ὀθωμανικῶν
 ἀρχῶν τὸ ἀνοικοδόμησαν ὡς μονα-
 στηριακὸ πύργο.

Τὸ εἰκονογραφικὸ πρόγραμμα
 τοῦ καθολικοῦ δὲν σώζεται ὀλοκλη-
 ρωμένο. Μιὰ καταστροφικὴ πυρκα-
 γιά, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑγρασία τῶν ὀμβρίων
 ὑδάτων κατέστρεψε μεγάλο μέρος
 τῶν τοιχογραφιῶν. Σήμερα σώζεται,
 μὲ σημαντικὲς φθορὲς καὶ ἀπολεπί-
 σεις τῆς ζωγραφικῆς ἐπιφάνειας, τὸ
 εἰκονογραφικὸ πρόγραμμα στὸν
 τροῦλλο καὶ στὰ σφαιρικὰ τρίγωνα.

Ὁ Παντοκράτορας (ἐπιγρ.: **Ο**
ΠΑΝΤΟ-ΚΡΑΤΩΡ) τοποθετεῖται
 στὸν τροῦλλο, στὴν συνηθισμένη του
 θέση. Ἡ παράσταση περιβάλλεται
 ἀπὸ μεγαλογράμματη ἐπιγραφή. Ἡ
 ὑγρασία καὶ τὰ ἰζήματα ποὺ δημι-
 ουργήθηκαν ἀπὸ τὰ ὄβρια ὕδατα
 ἔχουν προξενήσει στὴν παράσταση
 σημαντικὲς φθορὲς, οἱ ὁποῖες εἶναι
 ἐμφανέστερες στὸ πρόσωπο καὶ στὰ
 ἐνδύματα.

Ο ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Δημήτρη Μαυρίδη
Μηχανικού

Αρχαιότατες είναι οι σχέσεις των Ελλήνων με την Ανατολή και παλαιότερες οι εγκαταστάσεις ελληνικών πληθυσμών σε χώρους εκείθεν του Αιγαίου. Η οικουμενικότητα, μάλιστα, της ελληνικής αρχαιότητας και του μεγάλου πολιτισμού του Βυζαντίου έχει ως κύριο γεωγραφικό χώρο ανάπτυξης τον χώρο που ονομάζουμε Ανατολή.

Τό ποιοί ήταν όμως οι Ανατολικοί

Όθωμανικής Αυτοκρατορίας, εμφανίζονται από τον 18ο αιώνα συνθήκες, οι οποίες επιτρέπουν τη δημιουργία μιας ρωμαίικης εμπορευματικῆς τάξης και τὴν ανάπτυξη τῆς ελληνικῆς εμπορικῆς ναυτιλίας. Μὲ τὶς ὀθωμανικῆς μεταρρυθμίσεις, στὰ μέσα τοῦ 19ου αἰώνα, οἱ ἄπιστοι Ρωμηοί, ὑπήκοοι δεύτερης κατηγορίας, ἀνέρχονται καὶ γίνονται σημαντικὸ τμῆμα τῆς ἄστικῆς τάξης τῆς Ὄθωμανικῆς Αυτοκρα-

Έλληνες, αὐτοί που ὀνομάζονται Ρωμηοί, μπορεῖ καλύτερα νὰ περιγράψει ἡ κατάσταση που εἶχε δημιουργηθεῖ τὸν 19ο αἰώνα. Ὁ 19ος αἰώνας εἶναι μία περίοδος μεγάλης ἀκμῆς γιὰ τὸν Ἑλληνισμό γενικότερα.

Τοὺς πρώτους τρομεροὺς αἰῶνες μετὰ τὴν τουρκικὴ κατάκτηση ἀκολούθησε ἡ ἀνασύνταξη τῶν ελληνικῶν πληθυσμῶν. Μὲ τὸν Εὐρωπαϊκὸ Διαφωτισμὸ, τὸ οικονομικὸ ἐνδιαφέρον τῶν Δυτικῶν καὶ μετὶ τὶς προσπάθειες γιὰ ἐκσυγχρονισμό τῆς

τορίας. Παράλληλα, οἱ δημογραφικῆς συνθήκες στό Αἶγαίο καὶ τὴν ἠπειρωτικὴ Ἑλλάδα βοηθοῦν στὴ μετανάστευση ελληνικῶν πληθυσμῶν πρὸς τὴ Θράκη καὶ τὴ Μικρὰ Ἀσία. Οἱ αὐτόχθονες κοινότητες τῶν Ρωμηῶν εὐημεροῦν καὶ νέες κοινότητες δημιουργοῦνται.

Ὡς ἀποτέλεσμα, οἱ ελληνικῆς κοινότητες τῆς Ἀνατολῆς συνιστοῦν σημαντικὸ τμῆμα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ὄθωμανικῆς Αυτοκρατορίας (τὸ 13% σύμφωνα μετὴν ἀπογραφή τοῦ Πατριαρχείου τὸ 1912) καὶ

δημιουργούν μία πραγματικότητα, στην οποία είναι μὲν πολιτικά ὑποταγμένες, γίνονται, ὅμως, οικονομικά κυρίαρχες καὶ κοινωνικά καὶ πολιτιστικά ἀνεξάρτητες. Μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι, λήγοντος τοῦ 19ου αἰῶνα, οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦν ἕνα λαό μὲ χαρακτηριστικές ἰδιαιτερότητες καὶ προνομιοῦχο θέση στὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο καὶ τὸν Εὐξείνιο.

Οἱ ἑλληνικές κοινότητες τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας διαθέτουν, πρὶν τὸ 1922, οικονομικὴ ἰσχύ δυσανάλογη πρὸς τοὺς ἀριθμούς τους. Κυριαρχοῦν ἀπόλυτα στὸ εἰσαγωγικὸ καὶ τὸ ἐξαγωγικὸ ἐμπόριο καὶ ἐλέγχουν σημαντικὸ τμῆμα τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς μεταποίησης. Οἱ Ρωμηοὶ μαθητὲς ἀντιπροσωπεύουν σὲ ἀπόλυτους ἀριθμούς τὸ διπλάσιο σχεδὸν τῶν Μουσουλμάνων μαθητῶν σὲ ὁλόκληρη τὴν Αὐτοκρατορία. Ἡ Ἑλληνικὴ εἶχε γίνει ἡ γλῶσσα τῶν ἐμπόρων καὶ τῆς καλῆς κοινωνίας, σὲ βαθμὸ πού σημαντικό ποσοστὸ Ρωμηῶν ἀγνοοῦσε τὴν τουρκικὴ. Εἶναι ἐνδιαφέρον καὶ ἐξόχως ἐπίκαιρο τὸ ὅτι οἱ Ρωμηοὶ γίνονται φορεῖς τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ στὴν Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία, κατορθώνοντας νὰ διατηρήσουν τίς ἰδιαιτερότητες τους καὶ νὰ παραμείνουν συσπειρωμένοι γύρω ἀπὸ τὴν πνευματικὴ τους ἡγεσία, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο.

Ἡ ἀσύλληπτης ἔκτασης Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς καὶ ἡ δραματικὴ ἐγκατάλειψη τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1922, μετὰ τὴ συνθήκη Ἀνακωχῆς τῶν Μουδανιῶν, ὑποχρέωσε τοὺς Ρωμηοὺς νὰ φύγουν γιὰ πάντα ἀπὸ τοὺς χώρους τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου κατοικοῦσαν γιὰ 30 αἰῶνες. Ὁ Ἀνατολικὸς Ἑλληνισμὸς ὑφίσταται τρομακτικὴ φθορά. Οἱ ἐστίες του καὶ τὰ μνημεῖα του χάνονται. Οἱ θεομοῖ του, ὁ πλοῦτος του καὶ τὰ ἐπιτεῦγματά του καταστρέφονται. Ἡ καταστροφὴ ἀφορᾷ καὶ τὸ πολιτισμικὸ ὑπόβαθρο, τὸ ὁποῖο εἶναι ἀδύνατο νὰ ἀναπληρωθεῖ. Ἡ σημασία τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς δὲν ἔχει ἀκόμη ἀποτιμηθεῖ.

Ἡ ἰδέα τοῦ κρατικοποιημένου ἔθνους, πού δρομολόγησε ὁ εὐρωπαϊκὸς Διαφωτισμὸς λαμβάνει στὴν Ἀνατολή ἀπόλυτες μορφές, μὲ κατάληξη τίς ἐθνικές ἐκκαθα-

ρίσεις στὰ Βαλκάνια καὶ τὴν ἐξαφάνιση ὄλων τῶν χριστιανικῶν μειονοτήτων στὴν Ἀνατολή.

Ἡ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ, ἡ ὁποία ἀκόμη συνεχίζεται μὲ διάφορες μορφές, ἀποτελεῖ, κατὰ τὴ γνώμη μας, κεντρικὸ γεγονός τῆς ἱστορίας τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ. Οἱ Ἕλληνες, μετὰ ἀπὸ ὀδυνηρὲς διαδικασίες, βρίσκονται τῶρα ὅλοι συγκεντρωμένοι στὴν ἱστορικὴ εὐρωπαϊκὴ τους ἐστία. Αὐτὸ εἶναι ἱστορικὰ πρωτοφανές. Οἱ Ἕλληνες δημιουργοῦν τὸ ἐθνικὸ τους κράτος στὸ παλαιὸ ἱστορικὸ τους κέντρο, τὸ ὁποῖο ὅμως παρέμεινε περιθωριακὴ περιοχὴ γιὰ πολλοὺς αἰῶνες. Τὸ κέντρο βάρους τοῦ Ἑλληνισμοῦ μετατίθεται πάλι πρὸς τὴ νότιο Βαλκανικὴ. Ἡ Κωνσταντινούπολη, ἡ μεγαλύτερη καὶ σπουδαιότερη πόλη τῶν Ἑλλήνων γιὰ δεκαεξὶ αἰῶνες, δὲν κατοικεῖται πλέον ἀπὸ Ἕλληνες. Μετὰ τὰ γεγονότα αὐτὰ ὁ Νέος Ἑλληνισμὸς εἶναι κάτι διαφορετικὸ, ἐνῶ ἐντείνεται ἡ διαχρονικὴ κρίση ταυτότητας πού τὸν χαρακτηρίζει.

Ἡ Μικρασιατικὴ ἦττα τῆς Ἑλλάδας καὶ ἡ ἐγκατάλειψη ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες τῆς Ἰωνίας, τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, τῆς Κωνσταντινούπολης καὶ τοῦ Πόντου δημιουργοῦν συνθήκες πού τροφοδοτοῦν μία κρίση ταυτότητας καὶ στίς δύο χώρες. Στὴν Τουρκία, μὲ τὸ νὰ παραμῆνει μετέωρη καὶ εὐθραυστη, σάν τίς κρεμαστές γέφυρες τοῦ Βοσπόρου, ἀνάμεσα στὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἀσία, ἀνάμεσα σὲ ἕνα ψευδὲς ἐπίγραφο δυτικὸ προσανατολισμὸ καὶ σὲ μία ἀσιατικὴ ταυτότητα καὶ ἕνα ἀσιατικὸ πολιτισμὸ. Στὴν Ἑλλάδα, τροφοδοτεῖται ἡ κρίση ταυτότητας, μὲ τὴν προσκόλλησή σὲ ἕνα φαντασιακὸ δυτικὸ εὐρωπαϊκὸ ἰδεῶδες καὶ μία ἀστική παράδοση, πού δὲν εἶναι δικὰ της, ἐνῶ ἡ λαϊκὴ ψυχὴ καὶ οἱ πνευματικὲς δομὲς ἐπιμένουν στὸν ἱστορικὸ τους πολιτισμικὸ πυρῆνα. Ἡ Ἑλλάδα γίνεται μία χώρα σὲ συνεχῆ ἀντίθεση πρὸς τὸν ἑαυτὸ της. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ Ἑλλάδα πορεύεται πιά, χωρὶς τὴν ἀνατολικὴ της συνιστώσα καὶ στρέφει τὰ νῶτα της πρὸς τοὺς ἀνατολικοὺς χώρους, πού συνδέονται μὲ τὴν ἱστορικὴ καὶ πνευματικὴ της παρουσία.

ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΤΡΙΩΔΙΟ

Ἀρχιμανδρίτου Πολυκάρπου Δημητριάδη
Ἱεροκέρυκος

Τριώδιο! Ἐκκλησιαστική περίοδος πού ξεκινᾷ ἀπό τήν Κυριακή τοῦ Τελώνου καί Φαρισαίου καί τελειώνει τή νύχτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου. Μιά περίοδος, ἀπό τίς ὡραιότερες μέσα στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά ταυτόχρονα ἀπό τίς πιό παρεξηγημένες. Ὁ κόσμος χρησιμοποιεῖ τήν ἔκφραση “ἀνοίγει τό τριώδιο” καί τό ἐρμηνεύει ὅτι ἀρχίζει μιᾶ περίοδος γλεντιοῦ, ξεφαντώματος καί καρναβαλιοῦ, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει καί στήν πόλη μας. Συνδέει δηλαδή ὁ λαός μας, μιᾶ κατ’ ἐξοχήν χριστιανική περίοδο μέ εἰδωλολατρικά ἔθιμα, δύο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα στοιχεῖα, πού ἀλλοιώνουν τελείως τό νόημα τοῦ Χριστιανικοῦ Τριωδίου. Καί ἐδῶ ἀξίζει νά κάνουμε μιᾶ ἀναφορά στό ἀληθινό νόημα τῶν ἡμερῶν. Ἡ περίοδος λοιπόν τοῦ Τριωδίου, ἔχει καθιερωθεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία, ὡς χρόνος πνευματικῆς περισυλλογῆς, αὐτογνωσίας τῶν πιστῶν, μετανοίας καί καθάρσεως, γιά τήν ἐτοιμασία τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Ἁγίων Παθῶν καί τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Δέκα ὁλόκληρες ἐβδομάδες πρό τοῦ Πάσχα διαρκεῖ τό Τριώδιο. Δέκα ἐβδομάδες ἡ Ἐκκλησία καλεῖ τούς πιστούς τονίζοντας καί προτρέποντας “Ἰδού καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού καιρός μετανοίας, ἀποθώμεθα τά ἔργα τοῦ σκότους καί ἐνδυσώμεθα τά ὄπλα τοῦ φωτός” (Ἰδιόμελον Ἀποστίχων Ἑσπερινοῦ Κυ-

ριακῆς τῆς Τυρινῆς).

Χρησιμοποιεῖ ἡ Ἐκκλησία ὕμνους κατανυκτικούς, ὑπερόχου περιεχομένου, διδάσκοντας καί νουθετώντας τό λαό τοῦ Θεοῦ. Ἄλλωστε ἀπό ἓνα ἰδιαίτερο εἶδος ὕμνων πού ἀποτελοῦνται ἀπό τρεῖς ὠδές, δηλαδή ἐνότητες, ὀνομάσθηκε ὅλη αὐτή ἡ περίοδος Τριώδιο, ὅπως καί τό βιβλίο ἐκεῖνο πού περιέχει τήν ὑμνολογία αὐτῆς τῆς περιόδου.

Ἐκτός ὅμως τήν πλούσια ὑμνογραφία τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, ἡ Ἐκκλησία θέτει ἀκόμα ὡς μέσο ψυχικῆς τονώσεως τῶν πιστῶν τόν λειτουργικό της πλοῦτο. Τίς ὑπέροχες ἀκολουθίες πού τελοῦμε κατὰ τήν Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή: Ἀπόδειπνα Μικρά καί Μεγάλα, Χαιρετισμοί στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, Κατανυκτικοί Ἑσπερινοί, Θείες Λειτουργίες τῶν Προηγιασμένων Δώρων, ἀκολουθίες πού ἀποβλέπουν στήν ὑποβοήθηση τῶν πιστῶν, στήν προσπάθειά τους νά ἀνέβουν τήν κλίμακα τῶν ἀρετῶν, νά κατακτοῦν ὑψηλότερες πνευματικές κορυφές.

Ὅλη λοιπόν ἡ περίοδος τοῦ Τριωδίου εἶναι μιᾶ διαρκῆς πορεία πνευματικῆς ἀναγεννήσεως. Προσπάθεια γιά βίωση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Αὐτά ὅλα εἶναι τό νόημα καί ὁ σκοπός τοῦ Χριστιανικοῦ Τριωδίου, αὐτή εἶναι καί ἡ δική μας ὑποχρέωση ἐναντι τοῦ θελήματος τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

Διονυσίου Ἀλ. Τσεντικοπούλου
Θεολόγου

Η Ἱερά Μητρόπολη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου ἐξέδωσε πρόσφατα ἕναν καλαίσθητο τόμο μὲ τίτλο: *Ἐκκλησίες τῆς ἱεῶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου* (σελίδες 337), ἔργο τοῦ Θεολόγου καὶ Βυζαντινολόγου Γεωργίου Χρ. Τσιγάρα.

Τὸν τόμο προλογίζει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ.κ. Παντελεήμων.

Ὁ συγγραφέας διαιρεῖ τὸ ὄγκο του σὲ πέντε μέρη. Τὸ πρῶτο μέρος ἀποτελεῖ μιὰ ἱστορική εἰσαγωγή πού φέρει τὸν τίτλο: *Ἡ Ξάνθη κατὰ τὸ 18ο καὶ 19ο αἰῶνα.-Τὸ ἱστορικό πλαίσιο*. Τὸ δεύτερο μέρος, μὲ τίτλο: *Οἱ ναοὶ καὶ τὰ κειμήλιά τους*, εἶναι τὸ μεγαλύτερο καὶ διαιρεῖται σὲ δέκα κεφάλαια, ὅσα καὶ οἱ ναοὶ πού παρουσιάζονται. Στὰ κεφάλαια αὐτὰ ἱστοροῦνται, περιγράφονται καὶ ἐκτίθενται σὲ 226 φωτογραφίες ἢ ἀρχιτεκτονική, οἱ τοιχογραφίες, οἱ φορητὲς εἰκόνες καὶ κάθε εἶδους κειμήλια πού φυλάσσονται καὶ βρίσκονται σὲ λειτουργικὴ χρῆση στοὺς ἱεροὺς ναοὺς τῶν Ἁγίου Δημητρίου Σαμακῶβ Ξάνθης, τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Καβακίου Ξάνθης, τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ Γενισέας, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ξάνθης, τοῦ Ἁγίου Βλασίου Ξάνθης, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου, τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀβδήρων, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σταυρούπολης, τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου Ξάνθης καὶ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Κιμμεριῶν. Τὸ τρίτο μέρος φέρει τὸν τίτλο: *Κτίτορες καὶ Ἀφιερωτὲς τῶν ναῶν*. Αὐτοὶ διαιροῦνται σὲ Κληρικούς, Δημογέροντες καὶ Ἐπιτρόπους τῶν Ναῶν, σὲ μέλη Συναφίῶν καὶ Καπνεμπόρους καὶ σὲ διαφόρους λαϊκοὺς. Τὸ τέταρτο μέρος, μὲ τίτλο: *Ζωγράφοι καὶ καλλιτεχνικά ἐργαστήρια* ἐντοπίζει καὶ κατατάσσει τοὺς ζωγράφους πού φιλοτέχνησαν τὶς εἰκόνες.

Τὸ πέμπτο καὶ τελευταῖο μέρος φέρει τὸν τίτλο: *Οἱ Ναοὶ τῆς Ξάνθης: Ἰδεολογικά καὶ Καλλιτεχνικά ζητήματα* καὶ πραγματεύεται τὶς καλλιτεχνικὲς ἀναζητήσεις καὶ τὶς ἰδεολογικὲς καὶ αἰσθητικὲς ἀντιλήψεις τῆς περιόδου τοῦ 18ου καὶ 19ου αἰῶνα μέσα ἀπὸ τὴν εἰκονογραφία καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τῶν ναῶν. Διαιρεῖται σὲ τρία κεφάλαια: Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν ναῶν τῆς Ξάνθης καὶ οἱ ἱστορικὲς συγκυρίες. Παράδοση καὶ ἀνανέωση στὴν τέχνη τῶν ναῶν τῆς Ξάνθης: καλλιτεχνικὲς τάσεις καὶ θεολογικὲς ἀναζητήσεις. Ἡ τιμὴ καὶ προσκύνηση τῶν ἁγίων στὴν Ξάνθη. Στὸ τέλος τοῦ τόμου οἱ σημειώσεις κατὰ κεφάλαιο, οἱ συντομογραφίες, ἡ βιβλιογραφία καὶ τὸ εὑρετήριο.

Τὸ ἔργο τοῦ κ. Τσιγάρα χαρακτηρίζεται ἀπὸ πληρότητα καὶ ἐπιστημονικὴ πρωτοτυπία. Πραγματεύεται μὲ ἐπιστημονικὴ ἀριότητα ἕνα θέμα πού ἀπουσίαζε μέχρι τώρα ἀπὸ τὴ βιβλιογραφία. Παράλληλα δίνει στὸν ἀναγνώστη καὶ στὸν ἐπισκέπτη τῶν μνημείων τῆς Ξάνθης μιὰ πλήρη εἰκόνα τῶν ναῶν καὶ τῶν κειμηλίων τους. Ἡ σωστὴ διάταξη τῆς ὕλης βοηθᾷ τὸν ἀναγνώστη νὰ κατατοπίζεται μὲ ἀκρίβεια γιὰ θέματα ἱστορικά, αἰσθητικά καὶ καλλιτεχνικά. Ὁ ἀναγνώστης μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ χαιρετίζει τὴν ἐκδοτικὴ πρωτοβουλία τῆς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου μὲ τὸν τόμο αὐτὸ προβάλλεται μὲ τὸν καλύτερο τρόπο ἢ πλοῦσια τοπικὴ πολιτιστικὴ παράδοση.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου μὲ τὴν ἔκδοση τοῦ τόμου αὐτοῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναδείξει τὰ πολιτιστικὰ μνημεῖα τῆς Ξάνθης ὄχι μόνο ὡς πηγὲς γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ τόπου ἀλλὰ καὶ ὡς πολιτιστικὲς ἀποδείξεις μιᾶς ζωντανῆς εὐχαριστιακῆς κοινότητος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Επιμέλεια:

Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη
Ἱεροκήρυκος

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη μέ τήν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, προστατῶν τῆς Παιδείας, διοργάνωσε ἐκδήλωση πρός τιμὴν τῶν λειτουργῶν τῆς ἐκπαίδευσης τό Σάββατο 29 Ἰανουαρίου στό Πνευματικό Κέντρο μέ ὁμιλητή τόν Πανοσιολογίωτατο Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων τοῦ Ἁγίου Ὁρους, Ἀρχιμ. Βασίλειο, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα: “Ὁ Ἅγιος ὡς ὑπόδειγμα παιδαγωγοῦ”. Στήν ἐκδήλωση παρευρέθηκε πλῆθος ἀκροατῶν πού μέ ἀμείωτο ἐνδιαφέρον παρακολούθησε τήν ἐμπεριστατωμένη εἰσήγηση τοῦ Ἁγιορείτου ἱερομονάχου.

ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΗ Ν.Α. ΑΣΙΑ

Μετά τήν τραγωδία ἀπό τό παλιροσι-κό κύμα πού ἐπληξε τίς χώρες τῆς Ν.Α. Ἀσίας, ἡ Μή Κυβερνητική Ὄργάνωση

“ΠΙΝΟΗ” τῆς Μητροπόλεώς μας, ἀπέ-στειλε μέ τό πλοῖο πού διέθεσε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί ἀνεχώρη-σε στίς 17 Ἰανουαρίου, τριάντα καί πλέον τόνους ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας (τρόφιμα, ρουχισμός, φάρμακα) πού συγκεντρώθηκε ἀπό ὅλες τίς ἐνορίες μέ τήν μέριμνα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων. Πρόκειται γιά μιά συλλο-γική προσπάθεια πού ξεπέρασε κατά πολὺ τίς προσδοκίες ὄλων τῶν συμμε-τεχόντων.

Γιά μιά ἀκόμη φορά αισθανόμαστε τήν ἀνάγκη νά εὐχαριστήσουμε τόν εὐγενικό καί φιλόανθρωπο λαό μας, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀνταπόκριση στό κάλε-σμα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξε συγκινητική.

ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΙΕΡΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Τῆ βασιλόπιτά του ἔκοψε ὁ Ἱερατικός Σύνδεσμος τῆς Μητροπόλεώς μας, τήν Κυριακή 13 Φεβρουαρίου, στήν φιλό-ξενη Λέσχη Ἀξιωματικῶν Φρουρᾶς

Ξάνθης. Τήν ὁμορφη αὐτή ἐκδήλωση ζέσταναν μέ τήν παρουσία τους τά παιδιά τῶν κληρικῶν μας, πού δέχθηκαν μέ χαρά πολλά πρωτοχρονιάτικα δῶρα.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ

Τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 27 Φεβρουαρίου, στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως πραγματοποιήθηκε, σέ συνεργασία μέ τόν Σύλλογο Πολυτέκνων, ἡ καθιερωμένη ἐτήσια ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τους. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ἀφοῦ ἔκοψε τήν βασιλόπιτα, μοίρασε συμβολικά χρηματικά βοηθήματα σέ ἀριστούχους μαθητές καί μαθήτριες, παιδιά πολυτέκνων οἰκογενειῶν.

ΕΚΤΑΚΤΗ ΣΥΓΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ - ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Θλιβερές καταστάσεις προέκυψαν κατά τό παρελθόν τρίμηνο στούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ προεκτάσεις καί στό παλαίφατο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων. Γιά τήν ἀντιμετώπιση αὐτῶν τῶν φαινομένων συνήλθε ἐκτάκτως ὀλόκληρο τόν Φεβρουάριο ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος. Ἐλήφθησαν τά δέοντα μέτρα καί διετάχθησαν ἀνακρίσεις, στά πλαίσια τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας. Ἐπίσης ἔγινε ἀποδεκτὴ ἡ παραίτηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Θεοκλήτου καί τέθηκε σέ ἐξάμηνη διαθεσιμότητα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων.

Παράλληλα μέ τίς ἐργασίες τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, συνήλθε ἐκτάκτως στίς 18 καί 19 Φεβρουαρίου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἡ ὁποία ἔλαβε γενναῖες ἀποφάσεις γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς κρίσεως καί ἐξέλεξε νέο Μητροπολίτη Πατρῶν στήν θέση τοῦ παραιτηθέντος τόν Ἰανουάριο Σεβ. κ. Νικοδήμου, τόν ἄχρι τοῦδε Ἀρχιεραγματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμανδρίτη π. Χρυσόστομο Σκλήφα, ὁ ὁποῖος χειροτονήθηκε τήν Κυριακή 20 Φεβρουαρίου στόν Καθεδρικό Ναό Ἀθηνῶν μέ τήν συμμετοχή καί τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας. Νέος Ἀρχιεραγματέας ὀρίσθηκε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Σεραφεῖμ. Τό περιοδικό μας εὔχεται στό νέο Μητροπολίτη Πατρῶν καί στό νέο Ἀρχιεραγματέα καλή διακονία πρὸς δόξαν Κυρίου. Ἐπίσης εὔχεται στό Σεβ. Μητροπολίτη μας, ὁ ὁποῖος παράλληλα μέ τά Συνοδικά του καθήκοντα ἀνέλαβε καί εἰδικά ἀνακριτικά καθήκοντα, καλή δύναμη πρὸς ἀπόδοσιν ἀληθινῆς δικαιοσύνης καί κάθαρσης τῆς Ἐκκλησίας.

ΤΕΛΕΣΗ ΙΕΡΑΣ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ

Ἡ τοπική Ἐκκλησία, ἐπιθυμοῦσα νά συμβάλει στό στηριγμό τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ πού κλονίζεται πνευματικά ἀπό καταγγελίες, “ἀποκαλύψεις” καί σκάνδαλα, ἀποφάσισε, στά πλαίσια καί τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως τήν Τρίτη 8 Μαρτίου τελεσθεῖ ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Στήν πόλη τῆς Ξάνθης, στόν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος,

οί κληρικοί πού συλλειτούργησαν και ό πιστός λαός πού πρόθυμα συμμετείχε, προσευχήθηκαν γιά τήν ειρήνευση τών συνειδήσεων και τό στηριγμό του πληρώματος τής Ἐκκλησίας.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ

Σέ καιρούς ἀμφισβήτησης του ρόλου τής Ἐκκλησίας μέσα στήν κοινωνία μας, ό Ὁργανισμός Νεότητος και Πολιτισμοῦ τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας, μέ τίς εὐλογίες του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάχου μας, οργανώνει, σέ συνεργασία μέ τήν Ἐνωση Θεολόγων τής περιοχῆς μας “Σεμινάριο Ὁρθόδοξης Θεολογίας”, πού δέν ἀπευθύνεται μόνο στους ειδικούς, ἀλλά και στό εὐρύ κοινό, ἀποσκοπώντας σέ ἓνα διάλογο μέ τήν κοινωνία.

Ἡ πρώτη φάση του Σεμιναρίου πού τιτλοφορεῖται μέ τό γενικό τίτλο “Εἰσαγωγή στήν Ὁρθόδοξη Θεολογία” θά διαρκέσει μέχρι τόν Ἰούνιο. Οἱ συναντήσεις του Σεμιναρίου εἶναι μηνιαῖες και πραγματοποιοῦνται στίς ἐγκαταστάσεις του Ὁργανισμοῦ Νεότητος και Πολιτισμοῦ, παραπλευρως του Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βλασίου.

Στήν ἑναρκτήρια διάλεξη, πού πραγματοποιήθηκε στίς 25 Φεβρουαρίου εἰσηγητής ἦταν ό Ἱεροκέρυκας τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Γκουτζίνης, ό οποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα: “Τό Εἶναι τής Ἐκκλησίας. Πτυχές τής Ὁρθόδοξης ἐκκλησιολογίας”.

Τήν 15η Μαρτίου δόθηκε ἡ δεύτερη διάλεξη μέ εἰσηγητή τόν Πρόεδρο τής τοπικῆς Ἐνώσεως Θεολόγων, διδάκτορα Θεολογίας και Καθηγητή-Σύμ-

βουλο του Μεταπτυχιακοῦ Τμήματος Θεολογίας του Ἑλληνικοῦ Ἀνοικτοῦ Πανεπιστημίου κ. Νικόλαο Ντάλτα, ό οποῖος εἰσηγήθηκε τό θέμα: “Τό Τριαδικό δόγμα”, μέ ἰδιαίτερη σαφήνεια και μέ τή χρήση πρωτότυπου ἐποπτικοῦ ὕλικου.

Ἡ ἐπόμενη διάλεξη θά πραγματοποιηθεῖ τή Δευτέρα 18 Ἀπριλίου, μέ εἰσηγητή τόν π. Γεώργιο Ἀναγνωστόπουλο, Ἀναπληρωτή Καθηγητή τής Πολυτεχνικῆς Σχολῆς Ἐάνθης, ό οποῖος θά ἀναπτύξει τό θέμα “Ἡ λειτουργία τής ἐπιστημονικῆς γνώσης και ἡ Λειτουργική γνωσιολογία τής Ἐκκλησίας”.

Ἡ ἀνταπόκριση του κοινου στίς εἰσηγήσεις ἦταν σημαντική, ὄχι μόνο μέ τήν προσέλευσή του, ἀλλά και μέ τή συμμετοχή του στό διάλογο πού ἀκολούθησε.

ΟΡΚΟΜΩΣΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Μέ τήν δέουσα ἐπισημότητα πραγματοποιήθηκε τό Σάββατο 12 Μαρτίου ἐνώπιον τής ὀλομέλειας τής Βουλῆς τών Ἑλλήνων ἡ τελετή ὀρκομωσίας του νέου Προέδρου τής Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Καρόλου Παπούλια. Ἡ ὀρκομωσία τελέσθηκε κατά τά εἰωθότα και τήν παράδοση ἀπό τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλο, μέ τήν παρουσία τών μελῶν τής Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, στήν ὀποία συμμετέχει ὡς Ἀντιπρόεδρος και ό Σεβ. Μητροπολίτης μας. Ἡ “ΔΙΑΚΟΝΙΑ” εὔχεται στόν νεοεκλεγέντα Πρόεδρο τής Δημοκρατίας, μιά θητεία γόνιμη, ἀντάξια του ἀπερχόμενου Προέδρου κ. Κωνσταντίνου Στεφανόπουλου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Μέ Συνοδική Θεία Λειτουργία στον Ἱερό Καθεδρικό Ναό Ἀθηνῶν, προεξάρχοντας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, ἐορτάσθηκε τήν 20η Μαρτίου ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας. Στή Συνοδική Θεία Λειτουργία συλλειτουργήσαν οἱ Συνοδικοί Ἱεράρχες, ἐνῶ χρέη τελετάρχου εἶχε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας. Τό μεσημέρι στό Προεδρικό Μέγαρο, κατά τά εἰωθότα, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας παρέθεσε γεῦμα στά μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Στήν πόλη μας ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας ἐορτάσθηκε μέ πανηγυρική Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί τίλιτάνευση τῶν ἱερῶν εἰκόνων στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Τιμίου Προδρόμου, προεξάρχοντας τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερωῶν κ.κ. Δημητρίου.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Μέ τήν καθιερωμένη ἐκδήλωση στήν αἴθουσα τοῦ Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τό Σάββατο 26 Μαρτίου γιορτάσθηκε ἡ Ἑβδομάδα Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς. Ὁμιλητής ἦταν ὁ Ἰνδονήσιος κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χόνγκ-Κόνγκ π. Τιμόθεος Οὐμπαραμπόουον, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα: “Χαραυγή Ὁρθοδοξίας στήν Ἰνδονησία”. Ἡ συμμετοχή τοῦ λαοῦ ἀπέδειξε τό εἰλικρινές ἐνδιαφέρον γιά τή διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου στά πέρατα τοῦ κόσμου καί τήν ἐγκόλπωση τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἰδεώδους.

ΕΚΔΗΜΙΕΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Τρεῖς ἀγαθοί λευίτες τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, συνταξιούχοι κληρικοί τῆς Μητροπόλεως μας, μετέστησαν πρὸς Κύριον κατά τό παρελθόν τρίμηνο. Πρόκειται γιά τόν πρωτοπρεσβύτερο π. Βασίλειο Φυτόπουλο, τέως Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο πού ἐξεδήμησε τήν Παρασκευή 21/1/2005. Ὁ π. Βασίλειος ὑπηρέτησε πιστά τήν Ἐκκλησία ἐπὶ 50 συναπτά ἔτη, ἀγαπώμενος καί τιμώμενος ὑπὸ τοῦ ποιμνίου του. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία του ἐψάλλη στόν Ἱ.Ν. Ἀγίων Ἀποστόλων Ξάνθης.

Τό Σάββατο 22/1/2005 τό μάταιο κόσμο ἐγκατέλειψε ὁ π. Δημήτριος Τσερπίδης πού ὑπηρέτησε ταπεινά καί ἀθόρυβα τήν τοπική Ἐκκλησία, ἀφήνοντας τήν ἱερή παρακαταθήκη στους τρεῖς υἱούς του, φερέλπιδες κληρικούς τῆς Μητροπόλεως μας. Ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία ἐψάλλη στόν Ἱ.Ν. Ἀπ. Πέτρου καί Παύλου Λεύκης. Τέλος, τήν Πέμπτη 3/3 μετέστη πρὸς Κύριον ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Θεοφάνης Μπουμπούκης σέ ἡλικία 72 ἐτῶν. Ὁ ἀποιχόμενος Ἱερέυς κατέλιπε ἀγαθὴ φήμη, ἀφήνοντας πλούσιο ποιμαντικὸ ἔργο.

Κύριος ὁ Θεός νά τοὺς καταστήσει λειτουργοὺς Του καί στό ἐπουράνιο θυσιαστήριο.

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΙ

Διανύοντας τήν περίοδο τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐντείνεται ἡ πνευματικὴ τροφοδοσία τοῦ ποιμνίου μέ ὁμιλίες ἀπὸ ἐκλεκτοὺς κληρικούς, ἐραστές τῆς σπορᾶς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, κατά τήν διάρκεια τῶν κα-

τανυκτικῶν Ἑσπερινῶν στόν Καθεδρικό μας Ναό.

Τήν Κυριακή τῆς Τυροφάγου στόν Ἑσπερινό τῆς Συγχωρήσεως ὁμίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ.κ. Παντελεήμων.

Τήν Α΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν χοροστάτησε καί ὁμίλησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερωῶν κ. Δημήτριος.

Τήν Β΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν προσκεκλημένος ἦταν ὁ Ἁγιορείτης μοναχός π. Μάρκελλος Καρακαλλινός.

Τήν Γ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν τή διακονία τοῦ λόγου εἶχε ὁ Ἀρχιμ. π. Νικήτας Βουτυράς, Προϊστάμενος τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων “Ἡ ΖΩΗ”.

Τήν Δ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν ἐκηρύξε τό Θεῖο Λόγο ὁ Ἁγιορείτης Ἱερομόναχος π. Φιλόθεος Γρηγοριάτης.

Τήν Ε΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν τήν σειρά τῶν ὁμιλιῶν θά κλείσει ὁ Ἀρχιμ. π. Ἐλισσαῖος, Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρως Ἁγίου Ὁρους.

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥΣ ΙΕΡΟΥΣ ΝΑΟΥΣ

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Ξάνθης, ἔχοντας ὡς στόχο τήν ἀνάδειξη τῶν ἱστορικῶν μνημείων της, τῶν παλαιῶν ναῶν καί τῶν ἱερῶν κειμηλίων τους, προέβη πρόσφατα στήν ἔκδοση ἑνός καλαίσθητου τόμου μέ τίτλο “Ἐκκλησίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καί Περιθεωρίου”, στόν ὁποῖο παρουσιάζονται οἱ ναοί τοῦ οἰκισμοῦ τῆς Παλιᾶς Πόλεως τῆς Ξάνθης, τῆς Σταυρουπόλεως, τῶν Ἀβδήρων, τῆς Γενισέας καί τῶν Κιμμεριῶν. Ἡ συγγραφή τοῦ τόμου ἔγινε ἀπό τόν Θεολόγο-Βυζαντινολόγο κ. Γεώργιο Τσιγάρα, συνεργά-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

● ΜΗΝΥΜΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2005	
Σεβ. Μητροπολίτου Ξάνθης κ.κ. Παντελεήμονος	1
● ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ ΤΟΝ ΘΕΟΝ	
Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Μοῦνανου.....	3
● ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ “ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ”	
Σεβ. Μητροπολίτου Ξάνθης κ.κ. Παντελεήμονος.....	5
● ΤΟ ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ	
Ἀρχιμ. Ἀθηνάγορου Καραμαντζάνη	6
● ΣΧΟΛΙΟ ΣΤΗΝ “ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ”	
Ἀρχιμ. Σωφρονίου Γκουτζίνη.....	9
● ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΡΧΑΓΓΕΛΙΩΤΙΣΣΗΣ ΞΑΝΘΗΣ	
Ἀρχιμ. Παντελεήμονος Μουτάφη	10
● Ο ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ	
Δημήτρη Μαυροῖδη.....	12
● ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΤΡΙΩΔΙΟ	
Ἀρχιμ. Πολυκάπου Δημητριάδη.....	14
● ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ	
Διονυσίου Ἀλ. Τσεντικοπούλου	15
● ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ	
Ἀρχιμ. Πολυκάπου Δημητριάδη	16

τη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Χορηγοί στήν προσπάθεια αὐτή ὑπῆρξαν ἡ Σ.Ε.Κ.Ε. καί ἡ EUROBANK.

Ἐκ τῆς πρωτοχρονιάτικῆς ἐκδήλωσης γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως.

Ἐκ τῆς δεύτερῆς διάλεξης τοῦ Σεμιναρίου Ὁρθόδοξης Θεολογίας.

Κυριακή της Ὁρθοδοξίας στὸν Καθεδρικό Ναό Ἀθηνῶν.

Ἀπό τὴν ἐπίσκεψη τῶν μελῶν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου στὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας.